

РЕШЕНИЕ

№ 409

гр. София, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венелин Иванов

Членове: Даниела Врачева
Георги Ушев

при участието на секретаря РОСИЦА СТ. ПЕЙЧЕВА

в присъствието на прокурора Д. Г. Г.

като разглежда докладваното от Венелин Иванов Наказателно дело за възобновяване № 20231000601068 по описа за 2023 година

Настоящото дело е по образувано реда на чл. 424, ал. 1, вр. чл. 422, ал. т. 5 от НПК, поради постъпило искане от осъдения С. И. С., чрез упълномощения му защитник А. М. за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 13782/2021 г. по описа на Софийски районен съд и по ВНОХД № 2248/2023 г. по описа на Софийски градски съд.

С искането са изложени доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при постановяване на съдебните актове и за неправилно приложение на материалния закон. Защитата на осъдения счита се, че осъдителната присъда на районния съд и потвърдителното решение на окръжния съд са постановени при липса на категорични доказателства, с което били нарушени разпоредбите на чл. 12 от НПК и на чл. 303, ал.1 и ал.2 от НПК. Излагат се защитни твърдения, че съдебните актове на съдилищата постановени при липса на мотиви, тъй като не отговаряли и на изискванията, визириани в нормата на чл. 339, ал.2 от НПК, съответно на чл. 305, ал. 3 от НПК. Посочва се, че е налице липса на пълно и всестранно изследване на обстоятелствата по делото и неправилна оценка на събраните доказателства, което е довело до неправилно приложение на материалния закон, с което не били спазени основни положения на закона в чл.14 от НПК и чл. 107, ал.3 от НПК, като се навеждат доводи, че съдът неправилно е осъществил правна оценка за субективната страна на деянието по чл. 183, ал.1 от НК, за което се изисква, не изследвал действително извършеното от осъдения и неправилно е преценил за наличието на пряк умисъл. Според защитата, осъденият С. не е съзнавал, че не изпълнява съдебното определение, с което бил осъден за плаща издръжка, доколкото редовно „предавал на двете си деца парични суми на ръка, лично и чрез своите близки“, с което считал, че изпълнява задълженията си. Според защитата С. е предавал „на ръка“ парични средства, които са съизмерими с инкриминирания размер на дължимите задължения.

В този смисъл, защитата претендира, че въззивното решение е постановено в нарушение на материалния закон. В тази връзка защитата претендира за нова оценка показанията на пострадалите лица - П. С. /дъщеря на осъдения/ и Б. С. /син на осъдения/,

които били от значение за установяване на обстоятелството, че осъденият е подкрепял материално децата си, давайки на всяко по около 120 лева джобни пари на месец, което се равнявало на размера на изискуемата издръжка. Изтъква се, че при това положение е следвало да бъде обсъдено с нужното внимание защо майката на децата - Р. В. не е подала жалба своевременно - след влизане в сила на решението на развод, а го е сторила едва след изминаването на период от повече от три години.

Било игнорирано и обстоятелството, че след веднага след привличането на С. като обвиняем, същият е предприел заплащане на дължимата издръжка чрез системата "Easy Pay", което според защитата е допълнителен аргумент за това, че подзащитният му не е целял да лиши децата си от дължимата финансова подкрепа. По изложените доводи, защитата иска С. И. С. да бъде оправдан или алтернативно да бъдат отменени поставените съдебни актове и делото да бъде върнато за ново разглеждане за отстраняване на допуснатите съществени процесуални нарушения.

В съдебното заседание на Апелативния съд представителят на П.та изразява становище за неоснователност на направеното искане, поради липсата на основанията по чл.422 НПК.

Осъдения и защитника му, редовно призовани, не се явяват, като на основание чл.426 вр. чл.353 ал.3 НПК, защитникът на осъдения С. И. С. – адв.М., преди съдебното заседание е представил молба с вх.№25608/13.11.2023г. в съдебното деловодство, за това, че ще се ползват от правото си да не се явят в съдебното заседание, като искат съда да разгледа искането в тяхно отсъствие, поддържат направеното искане за възобновяване на наказателното производство по изложените доводи в инициращото настоящото производство искане.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите в искането за възобновяване, както и тези, изложени от прокурора в съдебно заседание, в пределите на своята компетентност, намери следното:

По допустимостта:

Искането за възобновяване на наказателното производство по делото от осъдения С. И. С. е допустимо по силата на чл.422, ал.1, т.5 НПК. То е подадено от процесуално легитимирана страна в законоустановения срок по чл.421, ал.3 НПК, като се иска възобновяване на акт от кръга на посочените в чл.419, ал.1 НПК. В искането се излагат доводи в подкрепа на основанията по чл.422, ал.1, т.5 НПК вр. чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

С Присъда от 16.02.2023 год., постановена по НОХД №13782/2021г.,136 състав на Софийски Районен съд е признал подсъдимия С. И. С. от гр.София, с ЕГН *****, за виновен в това, че за периода от 01.02.2018г. до 30.06.2019г. /включително/ в гр.София, след като бил осъден с

Решение № 257129/01.11.2017г. на СРС, 86-ти състав, постановено по гр.д.№39616/2017 г., влязло в законна сила на 01.11.2017г., да издържа свой низходящ - дъщеря си П. С. С., чрез нейната майка и законен представител Р. Б. В., като заплаща месечна издръжка в размер на 120 лв., съзнателно не изпълнил задължението си в размер повече от две месечни вноски, а именно - 17 месечни вноски в размер на по 120,00 лв. всяка, като размерът на общо дължимата сума за издръжка възлиза на 2040,00 лв. - престъпление по чл.183 ал.1 от НК, поради което и на основание чл.183 ал.1 вр. чл.54 вр. чл.42а ал.2 т.1 и т.2 вр. ал.1 вр. ал.3 т.1 и т.3 от НК, го е осъдил на наказание „Пробация“ при следните пробационни мерки:

- задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 6 месеца, изразяваща се в явяване и подписване пред пробационен служител, при периодичност два пъти седмично;

- задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 6 месеца; - безвъзмезден труд в полза на обществото от 100 часа годишно за една година, като го е оправдал в останалата част от обвинението.

Със същата присъда подсъдимият С. С. е признат за виновен в това, че за периода от 01.02.2018г. до 31.07.2021г. /включително/, в гр.София, след като бил осъден с Решение № 257129/01.11.2017 г. на СРС, 86- ти състав, постановено по гр.д. №39616/2017г., влязло в законна сила на 01.11.2017 г., да издържа свой низходящ - сина си Б. С. С., чрез неговата майка и законен представител Р. Б. В., като заплаща месечна издръжка в размер на 120 лв., съзнателно не изпълнил задължението си в размер повече от две месечни вноски, а именно - 42 месечни вноски в размер на по 120,00 лв., всяка, като размерът на общо дължимата сума за издръжка възлиза на 5040,00 лв. - престъпление по чл.183 ал.1 от НК, поради което и на основание чл.183 ал.1 вр. чл.54 вр. чл.42а ал.2 т.1 и т.2 вр. ал.1 вр. ал.3 т.1 и т.3 от НК, го е осъдил на Пробация при следните пробационни мерки: - задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 1 година, изразяваща се в явяване и подписване пред пробационен служител, при периодичност два пъти седмично;

- задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 1 година;

- безвъзмезден труд в полза на обществото от 150 часа годишно за една година, като го е оправдал в останалата част от обвинението.

На основание чл.23, ал.1 от НК съдът е определил на подсъдимия С. С. едно общо наказание, а именно: Пробация при следните пробационни мерки:

- задължителна регистрация по настоящ адрес за срок от 1 година, изразяваща се в явяване и подписване пред пробационен служител, при периодичност два пъти седмично;

- задължителни периодични срещи с пробационен служител за срок от 1 година;

- безвъзмезден труд в полза на обществото от 150 часа годишно за една година.

Присъдата е била обжалвана пред СГС от защитата на осъденото лице и от самия осъден с искане за неговото оправдаване.

Въззивният съд не е провеждал съдебно следствие, като се е произнесъл, че служебно не намира основания за събиране на доказателства, че страните не претендират допълване на доказателствената съвкупност, поради което с Решение от 579/18.07.2023г. по ВНОХД №2248/2023г. на X-ти въззивен състав НО е постановил съдебен акт, с който присъдата на първата инстанция е била потвърдена изцяло.

В искането за възобновяване се сочат основания по чл.422, ал.1, т.5 НПК вр. чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК - нарушения на материалния закон при осъждането на С. И. С. и съществени процесуални нарушения при постановяването на съдебните актове. Не се претендира за явна несправедливост на наложеното наказание.

По същество се претендира, че осъденият С., лично и чрез родителите си е осигурявал финансова издръжка на дъщеря си П. С. и сина си Б. С. в инкриминираните периоди, за които СРС е постановил осъдителен съдебен акт. Същността на оплакванията се корени в това, че не било доказано, осъденият С. да е разбирал, че не спазва постановеното с Решение № 257129/01.11.2017 г. на СРС, 86- ти състав, по гр.д. №39616/2017г., влязло в законна сила на 01.11.2017 г., да издържа свой низходящ - сина си Б. С. С., чрез неговата майка и законен представител Р. Б. В., като заплаща месечна издръжка в размер на 120 лв. Според защитата, предоставянето на парични средства при инцидентни случаи в неуточнени и неустановени размери, изключва съзнателното му неизпълнение на присъденото месечно задължение към низходящите.

Видно от възприетите по делото факти, при чието установяване инстанционните съдилища не са допуснали никакви нарушения на процесуалните правила, като не са интерпретирали превратно значението на доказателствените източници, осъденият С. в периода от 01.11.2017г. до 17.12.2020г. не е бил регистриран като безработен, за което е приобщена справка от Агенция по заетостта, а видно от справка от НАП са предоставени данни, че в периода от 01.11.2017г. до 28.10.2020г., подсъдимият е имал сключени трудови договори, респ. работил в множество различни фирми, сред които „ПЕХЛИВАН ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, „ЕВРО ДОМ ДИЗАЙН“ ЕООД, „КЖОС ГРУП“ ЕООД, „НОВОСТРОЕНЕ“ ЕООД, „БУЛКАРП“ ООД, „ЕИС-СТРОИТЕЛНА КОМПАНИЯ“ ООД, БКС „МЛАДОСТ“ АД. Не се претендира и от защитата, нито от осъдения за фактическа невъзможност обективно да изпълнява задължението си, включително и по здравословни

причини. Имал е регистрирани два броя МПС, като му е било известно съдържанието на съдебното решение, по силата на което е задължен да заплаща месечна издръжка на двете си деца.

Пред първата инстанция в редовен състезателен процес са разпитани всички относими свидетели, За да постанови присъдата си, Софийски районен съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства и доказателствени материали за пълното, всестранно и правилно изясняване на делото, а именно: показанията на свидетелите П. С. С., Б. С. С., Р. Б. В., П. Й. С., И. Т. С., Я. Р. Е., В. Е. Д., изслушано е заключението на съдебно-счетоводната експертиза, приложено е Решение №257129/01.11.2017г. по гр.д. №39616/2017г. по описа на СРС, 86-ти състав /л.36-л.37 ДП/, Справка рег. № 10-00-01-405/1 от 17.12.2020г. от Агенция по заетостта /л.40 ДП/, Справка /с приложение/ изх. № 58-00-2300/29.10.2020г. от НАП /л.42 – 43 ДП/, Справка /с приложение/ рег. № 4332р-52750/03.11.2020г. от СДВР - отдел „Пътна полиция“ /л.46 ДП/, Справка /с приложение/ изх. № у1046-40-25891/18.01.2021г. от НОИ,(л.51-л.54 ДП). Инстанционните съдилища не са извършили твърдяното нарушение на процесуалните правила, тъй като са установили изчерпателно всички относими факти и обстоятелства, които са обезпечили разкриване на обективната истина, по предвидения процесуален ред.В своите мотиви първоинстанционният съд задълбочено и прецизно е обсъдил събраните доказателствени източници, за да се стигне до извода за виновността на осъдения С. И. С., по предявеното му обвинение, като е бил оправдан за част от инкриминирания период, което не е било протестирано от прокурора. Доказателствата за инцидентно предоставяне на парични суми са били със значително по-малък размер и с различно основание, като част от тях са били предоставени и от лица различни от осъдения С..

Като голословни и несъответни на доказателственото съдържание са защитните доводи за нова оценка показанията на пострадалите лица - П. С. /дъщеря на осъдения/ и Б. С. /син на осъдения/, които били от значение за установяване на обстоятелството, че осъденият е подкрепял материално децата си, давайки на всяко по около 120 лева джобни пари на месец, което се равнявало на размера на изискуемата издръжка. Тези твърдения не намират доказателствена опора, при оценката на доказателствата по отделно и в съвкупност. Не са доказателствено подкрепени претенциите за равностойност на инцидентно предоставяни парични средства, нито за системност на изпълнение на паричните задължения, доколкото се касае за издръжка на низходящите му, съобразно постановеното в съдебния акт. Налице е съзнателно игнориране на задълженията му, а защитните твърдения обективно не намират доказателствено съответствие на присъдените парични задължения, с оглед постановеното съдебното определение, нито по размер, нито по време. По тези причини настоящият съдебен състав намира, че липсва както нарушение на материалния закон при осъждането на С. И. С., така и съществено процесуално нарушение, допуснато от съдилищата по фактите.

Наказателното производство не следва да се възобновява на някое от основанията по чл.422, ал.1, т.5 НПК вр. чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. В искането за възобновяване не се излагат съображения и не се правят позовавания на чл.348, ал.1, т.3 НПК - явна несправедливост на наложеното наказание.С оглед на всички изложени съображения присъдата на Софийски район съд и решението на СГС, са правилни, обосновани, законосъобразни и наказателното производство по делото не трябва да се възобновява.

Водим от всичко изложено и на основание чл.426 НПК вр. чл.354, ал.1, т.1 НПК, Софийски апелативен съд, Наказателно отделение, 10 състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за възобновяване на НОХД №13782/2021г. на СРС, НО, 136-ти състав и ВНОХД №2248/2023г. на СГС, 10 –ти въззивен състав НО.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____